

отъ ивицитѣ почнаха да се откъсватъ точки. Тия точки все по-гъсто и по-гъсто пропѣлзяха по снѣга нагоре, образувайки нови ивици. Но много точки оставаха на мѣсто — неподвижни: това бѣха убититѣ и раненитѣ. Все по-високо се възвемаха нашитѣ сиви орли, все по-яростно трещѣше редутътъ, все по-гъсто се покриваше откосътъ на хълма съ неподвижни точки. Но вече се чувствуваше, че рускиятъ богатырски духъ е по-силенъ отъ турския. Нашитѣ оржидия работѣха енергично. Не мина и единъ часъ — и цѣлата равна бѣла линия на хълма стана на черни безформени буци прѣстъ. Оржидието замлъкна.

Азъ бѣхъ изпратенъ съ нареждане до подполковникъ Духовсковъ.

Трѣбваше да се мине по равенъ съвсемъ откритъ пѣтъ отъ 800—900 крачки до мртвото пространство. Подъ менъ бѣ хубавъ чистокръвенъ англичанинъ — отъ известния въ онова време по цѣла Русия конски заводъ на Иловайски. Пѣтя бѣ добре отжпканъ отъ пехотата, която бѣ минала преди това. Можеше да се даде на коня пѣленъ ходъ. Пробѣгътъ мина благополучно. Само конѣтъ бѣ раненъ въ бута на задния кракъ. Когато азъ стигнахъ при резерва на подполковникъ Духовсковъ, люнетътъ на източната пѣтека, както се оказа, бѣ вече превзетъ отъ баталиона на подполковникъ Ивановъ, което сигурно се виждаше отъ редута. Нашитѣ вериги се добраха до самия редутъ и залегнаха въ мртвото пространство, въ очакване да припѣлзятъ къмъ тѣхъ резервитѣ. Огнѣтъ отъ редута стана нѣкакъ трескавъ, прекъснатъ. Редутътъ агонизираше. Най-сетне се раздаде нашето „ура“ — Съ просто око личеше какъ нашитѣ войници се клатѣха по преспитѣ и сетне се втурваха презъ чернитѣ процеци на полуразрушения брустверъ въ редута. Пушечниятъ трѣсъкъ изведнажъ затихна — смѣниха го отдѣлни гърмежи, викове. Редутътъ бѣ взетъ. Азъ се понесохъ обратно къмъ артилерийската позиция, и отъ тамъ веднага бѣхъ пратенъ при полковникъ Грековъ съ нареждане: да се напредва по източния скатъ, да се заеме Карлово и тамъ да се ношува. Да се изпрати силенъ разездъ къмъ Шипка. Източния отредъ достигнахъ, когато бѣ почналъ да се спуска въ долината. Като предадохъ нареждането на полковникъ Грековъ, азъ съ него-